

Ple de les Corts Valencianes realitzat el dia 25 d'octubre de 2018. Comença la sessió a les 10 hores i 5 minuts. Presideix el president de les Corts Valencianes, senyor Enric Morera i Català. Sessió plenària número 84. Segona i darrera reunió.

El senyor president:

Moltes gràcies als mitjans gràfics.

Senyories, la setmana passada, al poc d'acabar el nostre ple anterior, tinguérem la notícia del traspàs de la nostra amiga i antiga col·lega Mercedes Sanchordi, diputada de les legislatures V, VI i VII; i ahir mateixa tinguérem la trista notícia del traspàs, de la mort, de la defunció, després d'una llarga malaltia, de l'exconsellera de Cultura de la Generalitat valenciana, ministra de Cultura i persona en un tarannà molt significatiu per a la política valenciana, espanyola, i també podíem dir del món. Ella defensava les posicions que han sigut claus per avançar en la igualtat, en la defensa dels drets de les dones per a un món més just, i sempre ho va fer des de les conviccions i des del respecte absolut a les posicions de les persones, sempre amb un somriure, i així és com la volem recordar.

Els propose que fem un minut de silenci en record de Mercedes Sanchordi i de Carmen Alborch.

(La cambra guarda un minut de silenci)

Moltes gràcies, senyories. Que descansen en pau.

Compareixença del president del Consell, senyor Ximo Puig i Ferrer, per a respondre les preguntes d'interés general per a la Comunitat Valenciana formulades pels grups parlamentaris

El senyor president:

Senyories, es reprén la sessió.

(El president colpeja amb la maceta)

Continuem amb el nostre treball en el punt número 10 del nostre ordre del dia, que és la compareixença del president del Consell per a respondre a les preguntes d'interés general per a la Comunitat Valenciana.

Coneixen vostés el procediment, emmarcat en l'article 169 del nostre Reglament, i sense més dilació done la paraula a la síndica del Grup Parlamentari Popular, la il·lustre diputada Isabel Bonig.

Quan vosté vullga, senyoria.

La senyora Bonig Trigueros:

Gracias, señor presidente.

Molt honorable president.

Vicepresidenta.

Membres del Consell.

El acuerdo al que ha llegado de presupuestos entre el PSOE, alcanzado hace unas semanas el PSOE y Podemos, y ahora está negociando ese Miguel Strogoff de la política española, que es el señor Pablo Iglesias, que va, vamos, negocia los presupuestos en cárceles españolas con golpistas que allí están, este señor que venía a salvar la casta, acabar con la casta, y ha acabado convirtiéndose en la casta. Pues bien, ese presupuesto, en un contexto de desaceleración económica, contiene un presupuesto plagado de promesas de gasto, con una subida masiva de impuestos, que en definitiva eso repercute en el empleo, en las inversiones, y en definitiva en el crecimiento; crecimiento que es fundamental para mantener el estado de bienestar.

Porque miren, las políticas de izquierdas que ustedes llevan con sus socios y aliados de extrema, extrema izquierda, se caracterizan por dos cosas: primero, que la izquierda siempre mantiene lo público arruinando lo privado; y, en segundo lugar, que estos presupuestos no generan riqueza, sino que viven de la riqueza que generan otros. Pues bien, mire, estos presupuestos van a suponer una subida masiva de las cuotas y de 420 euros más que van a pagar los autónomos, 350.000 autónomos en la Comunidad Valenciana, poniendo en peligro 21.000 puestos de trabajo. Unos presupuestos que suben impuestos a las transacciones bancarias, que al final los vamos a acabar pagando, no los ricos de la casta, sino todos los ciudadanos y además encareciendo la financiación de las empresas, *(aplausos)* aquí, en esta comunidad.

Un impuesto, unos presupuestos que suben el 3% un impuesto a los negocios tecnológicos y digitales, ahora que está el *Brexit*, que España y la Comunidad Valenciana podían ser un lugar para atraer ese empleo digital y tecnológico que crea empleo, y además de calidad, ustedes los ahuyentan con un impuesto.

Ahora, cuando cae la venta de automóviles un 10%, casi un 11%, ustedes, su gobierno, le impone un impuesto al diésel, que supone la pérdida en esta comunidad de unos 30.000 o 35.000 puestos de trabajo. Mire usted, ya empiezan a haber recortes, vuelven los recortes y ajustes laborales en las empresas de la comunidad. La Ford ya está ampliando o ya está con sus recortes.

Por eso, señor presidente, le preguntamos cómo valora y qué impacto va a tener en la Comunidad Valenciana este presupuesto.

Muchas gracias. *(Aplausos)*

El senyor president:

Moltes gràcies, síndica del Grup Popular.

Li contestarà el president del Consell.

El president del Consell té la paraula per a respondre a la síndica del Grup Popular.

El senyor president del Consell:

Moltes gràcies, senyor president.

Moltes gràcies, senyora Bonig.

En primer lloc em permetran adreçar unes paraules també d'agraïment a totes les senyories d'esta cambra que s'han dirigit a la Presidència de La Generalitat per tal de testimoniar el seu condol per la mort de Carmen Alborch.

Vull, des d'eixa perspectiva, testimoniar també que fou una pionera, un exemple de tolerància, de solidaritat, d'intel·ligència, d'alegria, una bona mestra per a molts de nosaltres. Recorde una entrevista que va dir: «el meu somni, crec que com el de tothom, és ser feliç, però que eixa felicitat ara mateix ha de ser una felicitat compartida. Si som persones conscients, solidàries, pensem que la felicitat no és alguna cosa individual, que poden haver moments de felicitat, però som més feliços si veiem a les altres persones també feliços. Aixina entenem molts la política i aixina li donem sentit a moltes coses».

També vull recordar a Mercedes Sanchordi, una diputada amb la que vaig compartir tant de temps i tantes aventures polítiques, i que va ser també pionera ací de la conciliació quan va tindre el seu fill, Adrià.

Crec que no cal, no convé oblidar les persones ni tampoc convé oblidar les seues idees. *(Aplaudiments)*

Senyora Bonig, avui hem conegut les dades de l'EPA, que continuen sent positives. En esta legislatura podem resumir-la en més ocupació i menys atur. Ocupació que s'ha generat al voltant de 192.500 treballs nous, un 10% més. L'atur s'ha reduït en 186.500 persones, un 33,4%. La taxa d'atur s'ha reduït un 7,7%, quasi un 8%. Ha passat del 23 al 15%, fins a este moment.

Efectivament, com vosté dia, qui crea riquesa són les empreses, els emprenedors i els treballadores i les treballadores. La valoració que fa el Consell de l'acord parlamentari que ha hagut al context espanyol és positiu, perquè és positiu per als 5 milions de valencians i de valencianes. Quasi 320.000 persones ací, a la nostra comunitat, perceben una pensió mínima o no contributiva. En la Comunitat Valenciana tenim més jubilats amb pensions baixes que la mitjana d'Espanya. Eixes pensions, senyora Bonig, pujaran el 3%. Està en contra?

Per primera vegada s'inicia el camí per a complir la llei que obliga a l'Estat a aportar el 50% del finançament de la dependència. S'inicia el camí, estem en el 12%, mire si estem lluny. També li sembla malament?

Mire, i el que em pareix més greu és que se puga estar en contra que els valencians i les valencianes que estan adossats al salari mínim interprofessional puguen cobrar 900 euros al mes. Eixa mesura beneficiarà a més de 50.000 valencianes i valencians. Estar en contra d'eixes mesures, sincerament, al meu parer és estar en contra d'allò que és més profund, que és

la igualtat d'oportunitats i d'allò que és més profund, que és la capacitat de les persones de poder tindre un projecte de vida.

Gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, president.

Síndica del Grup Parlamentari Popular, per acabar de formular la pregunta de control.

La senyora Bonig Trigueros:

Mire, señor presidente, si se pueden subir las pensiones y se puede subir el salario mínimo interprofesional es gracias a las políticas del Partido Popular que sacaron a este país de la ruina en la que la dejaron los socialistas y Zapatero. *(Aplaudiments)*

Le digo simplemente que Ford Almussafes anuncia cierre, también otras empresas en España. Cemex anuncia cierres en la planta de Buñol y de Alicante. Y no lo dice solo el Partido Popular, el BBVA ha dicho recientemente, esta semana, que la tasa de crecimiento veníamos en el 2017 el 3,2, en los seis primeros meses de 2018 crecíamos el 3%, y ha sido llegar ustedes, el señor Sánchez, y hemos caído al 2,6 y las previsiones para el año que viene son el 2,3.

Pero es que además hemos sabido que en la Comunidad Valenciana en 2017 subió, se incrementó, la tasa de pobreza infantil el 1,2%. Hay una tasa de pobreza generalizada de 1.264.000 valencianos que están por debajo del umbral de la pobreza.

Pero mire, la Comunidad Valenciana –también lo sabíamos ayer– es la primera comunidad que supera el plazo medio de pago a proveedores. Para que lo entienda todo el mundo, es decir, ustedes pagan mal y tarde, y en eso son campeones.

Por no hablar de las listas de espera en sanidad, que son vergonzosas, por no hablar de los recortes en oncología que causan graves perjuicios a los ciudadanos y que han tenido que recular. Sí, recortes que causan perjuicios a los ciudadanos. *(Aplaudiments)*

Por no hablar de los 15.000 alumnos en barracones y del último varapalo a su política educativa, y es con la sentencia del TSJ que también anula la ratio, la orden de la ratio en las escuelas infantiles. Su política educativa, señor Puig, es un desastre.

Pero, mire, este acuerdo que se ha firmado de presupuestos, que el otro día dijo la señora Oltra que cree que el señor Soler lo está negociando con Madrid... Pam, pam, ¿hay alguien en el Consell? O sea, ¿se hablan entre ustedes? ¿Se coordinan? Pues bien, este presupuesto *(aplaudiments)* no habla del cambio de modelo de financiación, que era básico, no habla del pago de la deuda histórica, no habla de las inversiones del 10% con la población, no se habla nada de esto. Y ayer el señor Ábalos, no solamente votan en contra de la ampliación del bypass y todas esas cuestiones, el señor

Ábalos dice que la AP-7 eso de gratuita en el 2020 ya veremos. (*Aplaudiments*)

Usted pone en marcha el cercanías Villena-Alicante y dice que es un hito progresista. Gracias, señor presidente, gracias al Partido Popular, porque fue el Partido Popular quien la declaró como obligación de servicio público, (*aplaudiments*) las presupuestó y las firmó. Ustedes, como buena izquierda, siempre viven del trabajo de los demás.

Mire, señor presidente, para acabar. Nos preocupa el cambio de registro del señor Puig, nos preocupa su tibieza, nos preocupa que sea más paciente con unos que con otros. Y Dios me libre que esto no es mío. Yo no plagiaré, para eso tenemos al señor Sánchez, el doctor plagio. Esto lo dijo ayer en sede parlamentaria el señor Montiel, que tiene toda la razón. Algo pasa, señor presidente.

Señor Puig, no vale con fingir ser un presidente reivindicativo, sea un presidente de verdad, anteponga los intereses de los valencianos, primero presidente valenciano (*aplaudiments*) y después...

El senyor president:

Moltes gràcies.

La senyora Bonig Trigueros:

...socialista. Ahí tendrá al Partido Popular.

Muchas gracias. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyora Bonig.

Contestarà el president del Consell.

El senyor president del Consell:

Moltes gràcies, senyor president.

Moltes gràcies, senyora Bonig.

Jo la veritat és que em sorprèn. Si la política econòmica del govern del Partit Popular és la responsable dels avanços que vosté ha plantejat, per què no van pujar el salari mínim interprofessional? (*Aplaudiments*) Per què no el van pujar? Per què no van començar a pujar i a complir la Llei de dependència? Per què no ho van fer? Per què no va fer altres polítiques socials que ara són positives i que diuen que això esdevé gràcies a les polítiques econòmiques?

Mire, el problema greu de la dreta sempre és que, entre altres coses, el que fa és que quan hi ha creixement creix la desigualtat. Eixe és el problema greu. Ha d'haver creixement

econòmic i redistribució. I vostés, la segona part no l'entenen, és el contrari, fan polítiques fiscals regressives i fan permanentment polítiques socials regressives.

Però mire, n'hi ha coses que no li pense tolerar des del punt de vista... Li ho tolere tot, eh?, però no li pense tolerar que diga ací, entre altres coses, falsedats tan grans com que les rodalies de Villena vostés ho han declarat servei públic. No és veritat, és mentida, és mentida. Sí, no, és mentida. (*Aplaudiments*)

És que estes coses són aixina de clares. Estes coses no són discutibles, estes coses són aixina de clares.

El senyor president:

Senyories, per favor.

El senyor president del Consell:

Per tant, no és veritat. I a més, sap què? Sap quant s'han fet les rodalies? Doncs, precisament ara, no abans. Per què no les van fer abans? És molt cert, perquè no van ser capaços mai de fer polítiques per a la majoria, van fer polítiques –com sempre– per a la minoria.

El senyor president:

Senyories, per favor.

El senyor president del Consell:

I després també em pareix extraordinàriament sorprenent que estiguen en contra que s'abaixen les ratios. És al·lucinant. (*Aplaudiments*)

Que baixen les ratios. «Varapalo al Consell» que baixen les ratios de les aules perquè els xiquets i les xiquetes puguem estar més atesos. Senyora Bonig, de veritat, vostés tenen una política permanent, és una política que va en contra dels interessos dels valencians. Abans, ara i sempre.

I este govern, li vaig a dir una cosa, ho he reiterat quaranta vegades, no hi haurà una declaració meua que s'haja distanciat un mil·límetre d'allò que li vaig reivindicar al senyor Rajoy. El que passa és que vostés amb això mai han estat acostumats, vostés han estat sempre a *las órdenes*.

Gràcies. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, president.

Senyor Rubén Ibáñez, per a formular la pregunta, té vosté la paraula, senyoria.

El senyor Ibáñez Bordonau:

Muchas gracias.

Señor Puig, usted dice que no le gusta la política ficción, pero es muy fan de las cuentas ficticias. Como diría la ministra de hacienda: «Chiqui, 5.300 millones ficticios arriba o abajo, ¿qué más da?» (*Rialles*)

A usted todavía le deben de doler las manos de aplaudir el sistema de financiación que en 2009 impuso un gobierno socialista y que los socialistas valencianos al grito de «Esta era la financiación que necesitaba la comunidad» ha hundido a todos los valencianos.

Señor Puig, su Consell, el suyo, en junio de 2019 recibió el mandato de esta cámara –junio del 2019– para que solicitase (*veus*) al gobierno de España, perdón, junio del 2018, para que solicitase al Gobierno de España, un fondo adicional de 1.325 millones. Como destapó su socio de gobierno Compromís este mismo mes en la comisión mixta, su *conseller* ni lo ha solicitado ni el fondo ha venido.

Por lo tanto le pregunto, ¿cómo valora que el *conseller* Soler no haya solicitado al gobierno de Sánchez el fondo de 1.325 millones que se comprometió delante de todos nosotros? (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Ibáñez.

Li contestarà l'honorable conseller d'hisenda.

Senyor Soler, té vosté la paraula.

El senyor conseller d'Hisenda i Model Econòmic:

Açò és el dia de la marmota.

Anem a vore, torne a repetir, el sistema que tenim es fa, es crea l'any 2002 entre uns senyor que es diuen Aznar y Zaplana. (*Protestes*)

El senyor president:

Senyories, per favor. Un segon, senyor conseller.

Senyories, per a poder escoltar la resposta cal silenci i respecte. (*Veus*) Demane silenci i respecte perquè el conseller puga contestar. ¿Podem escoltar la resposta?

Disculpe la interrupció, senyor conseller.

El senyor conseller d'Hisenda i Model Econòmic:

Bé, eixe sistema, l'any 2009 el senyor Rodríguez Zapatero va voler evidenciar millores per a l'eix del mediterrani perquè és

el que estava pitjor. Qui es va oposar? El PP en general. Però no el PP en general, el PP del País Valencià. També el País Valencià que estava afectat per les millores (*aplaudiments i inintel·ligible*) ...

Per tant, senyories, parlem en serio. Cinc anys sense fer res. Ara en cinc mesos volen que s'arreglen les coses i, a més, volen que s'arreglen les coses fora del pressupost. Fora del pressupost de l'estat. (*Protestes*)

El senyor president:

Senyories, per favor. (*Veus*)

El senyor conseller d'Hisenda i Model Econòmic:

Senyories, per favor. Qualsevol ajuda s'ha de materialitzar a través dels pressuposts generals de l'estat i són vostés els qui estan impeding que eixos pressuposts generals de l'estat siguen a favor dels valencians. (*Aplaudiments*)

És que açò són les beceroles de la política, s'impedix una cosa i es critica a aquell que està intentant resoldre el problema Vinga ja! (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Gràcies, conseller.

Escoltarem la pregunta de la il·lustre diputada María José Catalá.

Té vosté la paraula, senyoria.

La senyora Catalá Verdet:

Gràcies, senyor president.

Bueno, después de las batallitas del señor Soler... Señor presidente, se ha convertido usted en un presidente manso. Mire, frente al comportamiento histriónico de Compromís y la algarabía de Podemos, a usted no le queda más remedio que tragar. Y hemos descubierto en usted a un presidente manso que no reivindica frente a Sánchez la financiación para los valencianos y que no para las tropelías de Compromís en el gobierno.

Mire, la *conselleria* de educación sale casi prácticamente en todos los tuits del TSJ. Es que es récord Guinness en chapuzas legislativas. Es que es indecente que los ciudadanos tengan que acudir a los tribunales, los valencianos para defender su libertad frente a su *conseller*. Es que es indecente.

Pero es que, además, ¿qué pasa con la política social de su Consell? Un 31% de valencianos están al límite de la exclusión social y la pobreza. Miren, somos la segunda autonomía

con más tasa de pobreza severa, eso es lo que ustedes han representado para los valencianos, pobreza severa. Eso es lo que es el Botànic.

Y entonces, llegados a este punto señor presidente, nosotros le respetamos. Sus socios de gobierno no, le quieren mandar con el crucero con el señor Orengo, quieren mandarlo a Morella, lo quieren mandar la señora Oltra de vuelta a casa.

Mire, defienda usted a los valencianos. ¿Va a defender a los valencianos frente a su gobierno y a los valencianos frente a las tropelías de Compromís?

Muchas gracias. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, senyoria.

Li contestarà el conseller d'educació. *(Veus)* Podem escoltar la resposta en silenci i amb respecte?

Senyor conseller, té vosté la paraula.

El senyor conseller d'Educació, Investigació, Cultura i Esports:

Gràcies, senyor president.

Em sembla bastant imprudent que la consellera que va despedir a més de cinc mil professors i professores traga pit d'amuntar xiquets a les escoles. *(Aplaudiments)*
D'amuntar xiquets a les escoles, a les aules, i de tirar al carrer a més de cinc mil professores i professors.

Perquè defensar els interessos dels valencians i les valencianes és defensar que els nostres xiquets i xiquetes tinguen un bon tracte, és defensar que estiguen atesos per més professors amb menys alumnes per aula.

Perquè curiosa competència eixa que es pot exercir per amuntar xiquets a les aules -com feia vosté-, per a despedir a milers de professors, per a beneficiar eixe curiós negoci de la quota voluntària i, en canvi, no es pot ajudar als valencians i les valencianes a defensar a tindre una millor educació que els atenguen més professors per cada xiquet, perquè n'hi hagen menys xiquets per aula i que... *(Veus)*

El senyor president:

Senyoria, ¡per favor!

El senyor conseller d'Educació, Investigació, Cultura i Esports:

...de veritat, els valencians i les valencianes tinguen una educació que ajude a la majoria i que no beneficie a uns pocs. *(Veus)*

Eixa és la diferència entre vostés i nosaltres. *(Veus)* Vostés amuntar xiquets a les escoles, *(veus)* despedir milers de professors com vosté feia, nosaltres reduir el nombre d'alumnes per aules per a fer que els nostres xiquets i xiquetes...

El senyor president:

Senyories, ¡per favor!

El senyor conseller d'Educació, Investigació, Cultura i Esports:

...puguen... *(Veus)*

El senyor president:

Senyories, efectivament, he estat a punt de parar *(protestes)* perquè no deixen contestar al conseller. *(Aplaudiments)*
Perquè no deixen contestar al conseller i és de molt mala educació! És de molt mala educació estar interrompent constantment al conseller en la seua resposta. I demane silenci i respecte. ¡Silenci i respecte!

Disculpe la interrupció, senyor conseller.

El senyor conseller d'Educació, Investigació, Cultura i Esports:

Sí, deia que defensar els drets dels valencians i les valencianes és defensar la majoria dels xiquets i xiquetes. Per això defensem que tinguen més professores, siguen més xiquets per aula i no defensar els interessos privats d'aquells que volen fer negoci en l'educació.

Gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Senyories, continuarem amb la sessió de control. Ara amb la pregunta que formula el síndic del Grup Parlamentari Compromís, l'il·lustre diputat Fran Ferri. Escoltarem la pregunta de control del síndic del Grup Compromís.

Quan vosté vullga, senyoria.

El senyor Ferri Fayos:

Gràcies, senyor president.

Senyor president, vaja per davant el condol del meu grup a tota la família socialista i als familiars i amics de l'exministra Carmen Alborch. I, sobretot, perquè estos són dies de tristesia, però també han de ser dies d'agraïment per tot allò que